

1

Den blå hunden

Da søppelbilene på Blåsterby miljøstasjon gjorde seg klare til å legge seg for kvelden, kom Walter rullende gjennom porten. Han løftet en kjempestor tv ut av kontaineren sin. «Jeg fant denne ved siden av gjenvinningskassa», fortalte han. «Jeg lurer på om den virker fremdeles?»

«Det ville være mye mer interessant å få vite hvem som forlot den ute på gata!» utbrøt Vera, den gamle tankbilen.

«Dette er farlig avfall som skal fraktes direkte hit til stasjonen! Det er ikke lov til å la sånt avfall stå ute på gata, det kan føre til alvorlige problemer! Vi har sagt det til folk så mange ganger, men det ser ut til at det har vært forgjeves.»

I mellomtiden undersøkte Waldemar, vaktmesteren på stasjonen, tv-en, og snart viste figurene fra en tegnefilmserie seg på skjermen.

Wilma, den lille gatefeieren ble kjempeglad: «Superhunder, favorittprogrammet mitt!»

«Jeg liker hovedpersonen, den rosa hunden, best!» utbrøt Wanda.

«Å, kom igjen», ertet Wilma. «den grønne hunden er mye søtere!»

Den hengslete kranbilen Goliat klarte ikke å lytte til de andre lenger, «Dette er bare dumt», avbrøt han, «alle vet at rosa, grønne, lilla og blå hunder ikke finnes.»

Men lille Wilma ga ikke opp så enkelt. «Du har helt feil, for jeg så faktisk en smurfeblå hund i byen i går!»

«Ja, selvfølgelig gjorde du det!» Goliat så hånlig på henne. «Så du tilfeldigvis noen UFO-er og romvesener samtidig?»

«Du kan gjøre narr av meg så mye du vil», svarte den lille gatefeieren skarpt, «men jeg skal bevise for deg at det faktisk finnes en smurfeblå hund. Jeg skal lete etter den, og den som ler sist ler best!» Og med det stormet hun ut av garasjen.